

Zijn boeken volgden elkander vrij regelmatig op. Na *Solaes*, de geschiedenis van een zielszieke die nieuw leven putte uit romantische overlevering, kwam *Ras*, de hoog-opvlammende geschiedenis van een oud-Fries geslacht waarvan de laatste afstammeling zich van de ondergang losmaakte om een nieuwe levensvisie te aanvaarden. Twee jaar na dit boek (welks titel hij twee decennia later stellig niet meer voor zijn rekening zou willen nemen) verscheen *Het Boek God, een beetje menschenleven*. In dit werk (1926) kwam opnieuw, maar nu in een ander miraculeus licht, de geestelijke nalatenschap van het voorgeslacht aan de orde. Bij het schrijven hiervan werd hij vooral geïnspireerd door het apocalyptische 'Offer des Heren' van de oude Wederdopers, aan wier geloofsleven hij zich sterk verwant voelde: direct contact tussen God en mens zonder middelaarschap.

Het zag er toen naar uit alsof de schrijver voorlopig genoeg had van de boekenschrijverij. Maar wie hem kende, wist wel dat de laden van zijn schrijftafel zich vulden met manuscripten, waarvan hij meende dat ze niet rijp genoeg waren om te worden afgedrukt. Toch zou elf jaar later, in 1938, weer een roman bij W.L. en J. Brusse verschijnen: *Vrouwen en Vrienden*, een droomachtige verwickeling vol nostalgie naar een plaats die Port Mémoyre heette, aan een onbekende kust. Van al zijn romans is deze nu, in onze dagen, nog het best verstaanbaar. Er zullen zeker nog heel wat decennia moeten verstrijken voordat de romans van tussen beide wereldoorlogen in de eerste helft van deze eeuw hernieuwde aandacht krijgen.

Vroeg men aan Jan Willem de Boer, welk van zijn werken hemzelf de meeste bevrediging had geschonken, dan gaf hij, meest na enige aarzeling en met hoog-opgetrokken wenkbrauwen (de leestekens van zijn altijd aanwezige ironie) ten antwoord: 'De novelle *Sjeernark* in Elseviers Maandschrift uit 1923'. Van dit prachtige sprookjesachtige verhaal is enkele jaren geleden nog een afdruk gemaakt; het was al bijna aan de vergetelheid prijsgegeven. Minder begrijpelijk is, dat hij naast *Sjeernark* vooral ook de Rotterdamse bundel 'Hartje Stad' noemde als werk dat hem het naast aan het hart lag. Waarschijnlijk speelde de weemoed om wat door de oorlog in zijn geliefde Maasstad verloren ging de voornaamste rol.

Al lang vóór de tweede wereldoorlog uitbrak was het gezin De Boer - ouders, dochter Madzy, zoons Hayo, Jan Willem jr. en Axel Menso - van de stad naar Hillegersberg verhuisd. Eerst